24 A... Vrijdag, 25 April 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3282

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Administratie: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Griekse treurspeldichters worden geslagen.

Nadert in U. S. A. de Dag?

Churchill sprak in Parlement.

DE GRIEKSE TEGENSLAG.

Het volgende bericht komt van Daniel de Luce, een correspondent van de Associated Press, die met een vissersboot aan het weekeinde Griekenland verlaten heeft: Acht millioen Grieken beschouwen de Duitse overwinning in Griekenland tragischer, dan welke ook beschreven is door hun grote toneelschrijvers van de klassieke dagen, Euripides, Aeschylus en Sophocles.

Voor de moderne Grieken was de Duitse bemoeiïng in het Balkanconflict een interventie van het noodlot, even onverbiddelijk als die geschilderd staat in de Oresteia, een interventie, waarvan de Grieken voelden, dat die op het laatste ogenblik een overwinning weggraaste, welke met bloed en lijden was gewonnen op de Italiaanse legioenen, die in de laatste herfst uit het Noorden kwamen binnenvållen. Elk regimentshoofdkwartier aan het Albaanse front, van Chimara tot Pogradetz had een lente-offensief beraamd, welke er op was berekend de Italianen uit Albanië weg te dringen. „Wij zullen alles in de strijd werpen, al onze manschappen tot 40 jaar, al onze kanonnen," deelden Griekse Commandanten mij mede voor Duitsland aanviel.

Duizenden gewonden in de hospitalen te Korça, Ioannina en Arta baden voor een snelle genezing, zodat zij aan de laatste gevechten konden deelnemen. Twaalf divisies van de fijnste geharde bergbewoners van Epirus en de Peloponnesus, evenals de taaie eilandenbewoners van Kreta stelden zich op langs het cirkelvormig gevormde front voor de totale aanval, die naar verwacht werd de Italianen uit Tepelini, Berati en Elbasan zou wegvagen.

Men keek gretig uit naar het tijdstip dat men zou aanvallen, doch het offensief werd dood geboren. Terneergeslagen generaals verscheurden de plannen, toen Hitler zijn manschappen en machines over de grens van Joegoslavië zond. Aangezien men een ineenstorting van het Joegoslavische leger had voorzien alvorens dit werkelijk plaats had, begrepen de Griekse officieren, dat het onmogelijk zou zijn om de Noordwestelijke linies te behouden en gaven zij opdracht om in goede orde terug te trekken. Niet allen gehoorzaamden echter.

De schitterende majoor Maniatakes bleef met zijn zelfmoord-afdeling in de cementen blokhuizen, die de Grieken hadden gebouwd aan het Ohridmeer en wachtte kalm de vijandelijke opmars af over een veld, dat beplant was met 3000 landmijnen.

Twee nachten tevoren was hij op zijn kousevoeten, om geen lawaai te maken, naar de Italiaanse Alpiniloopgraven geslopen tot op een afstand van 200 meter en maakte hij grappen over een verrassingspartijtje, dat hij voor hen had klaar gemaakt. Ontembare Junioren-officieren hielden intussen de Trebecina-hoogten bezet. Op de hoogten welke het uitzicht bieden over Tepelini namen de stevige Evzones onwillig de lichte artillerie op hun schouders en voegden zij zich met neergeslagen ogen bij de Griekse colonnes die pijnlijk terug marcheerden. Koritza en Argyrocastro, de twee symbolen van de Griekse strijdkunst werden zonder slag of stoot verlaten. De boerensoldaten vroegen zich af: „Zullen Mussolini en Hitler, indien we in het leven blijven, ons in slavernij zenden naar Italië en Duitsland?" Er was echter geen inzinking van de moraal, gelijk in Polen en Frankrijk. Soldaten, die gemakkelijk naar de kust konden vluchten en zich inschepen naar de eilanden onder dekking van de Engelsen, bleven tot het einde bij de troepen (Izmir (Smyrna), Turkije. (AP) 24.4).

ENGELSEN HOUDEN BIJ THERMOPYLAE STAND.

De bebeukte Britse strijdkrachten houden nog steeds stand bij de historische pas van Thermopylae, waar zij van nabij de Duitse oorlogsmachine bevechten, terwijl wordt verwacht dat de vijandelijke aanvallen met het uur zullen toenemen (Londen, (AP) 24.4).

GEEN GROND VOOR HOOP.

De Britse radio deelde mede, dat de waarnemende Premier van Australië A.W. Faden mededeelde, dat er geen grond bestaat om te hopen, dat de strijd in Griekenland in het voordeel der Engelsen zal omslaan. Wat thans wordt meegemaakt, is het laatste bedrijf van een dappere achterhoede actie (New York, (AP) 24.4).

DUITSERS BRENGEN VERSTERKINGEN AAN.

Volgens rapporten van het Griekse front gaat het Duitse leger voort met het aanbrengen van versterkingen, waarbij al het zware materiaal wordt aangevoerd, voor het uitvoeren van een geweldige aanval op het Zuiden van Griekenland.

Hedenmorgen hielden de sirenes voor het luchtalarm van Athene stil en scheen de Griekse hoofdstad vervan het oorlogsgewoel (Athene, (AP) 24.4).

DUITSERS OP WEG NAAR ATHENE.

De „Deutsche Zeitung" deelde mede, dat het Duitse leger de volledige controle heeft over de spoorlijn en hoofdweg naar Athene, welke stad men reeds over Thebes nadert. Thebes ligt ongeveer 35 mijl ten Noorden van Athene. (AP) 24.4).

ATHENE IS NIET VEROVERD.

Uit Berlijn werd gemeld, dat zover bekend Athene niet in Duitse handen is. De militaire zegsman, die dit mededeelde, ontkende de Scandinavische rapporten, dat de Griekse hoofdstad was gevallen (Berlijn, (AP) 24.4).

BULGAREN HEBBEN THRACIË BEZET.

Het Duitse nieuwsbureau DNB deelde mede, dat de Bulgaren practisch geheel Grieks Thracië tussen de rivieren Struma en Maritza hebben bezet (Berlijn, (AP) 24.4).

DUITSE ONTKENNING.

Van ingelichte Duitse zijde brandmerkte men de beweringen van de „Daily Herald" betreffende de Duitse eisen aan Turkije als: „weer een van die typische Britse pogingen tot misleiding". Volgens gezaghebbende kringen tracht Engeland angstvallig de aandacht van de Griekse nederlaag af te leiden en werkt men thans met de Duitse eisen aan Turkije en de plannen met Spanje en Portugal. „Wederom", zo zei men, „tracht Engeland nieuwe onrustcentra te vormen, zodat de gewapende machten daar kunnen komen voor een korte episode, gelijk de vliegende Hollander." (Berlijn, (AP) 24.4).

CHURCHILL IN HET PARLEMENT.

Voor de tweede maal binnen drie dagen vroeg Churchill aan het Parlement om het debat over de oorlog uit te stellen, doch liet blijken, dat hij intussen een radio-redevoering zou kunnen houden over de Griekse campagne.

Churchill maakte de opmerking, dat hij ervan bewust is, dat het Huis een debat verwacht over de oorlog en zeide, dat dit zo vlug mogelijk zal worden gehouden, op een tijdstip, dat dit niet in strijd is met het publiek belang en zodra de Regering in staat is een volledig en redelijk verslag te geven over hetgeen heeft plaats gehad. Hij waarschuwde, dat een ernstige verantwoordelijkheid op de Regering rust voor het nemen van enige koers of het afleggen van een verklaring, welke nadeel zou kunnen berokkenen aan enig succes van de Britse, Australische, Nieuw-Zeelandse en Griekse soldaten, die op het ogenblik nauw contact hebben met den vijand.

Bij het beantwoorden van een lid, dat de radiorede noemde van Premier Menzies van Australië van twee dagen geleden, liet Churchill doorschemeren, dat hij misschien zelf ook een verklaring zou afleggen van algemeen karakter. Hij zeide: „Doch ik ben er zeer bezorgd over geweest om er zeker van te zijn, dat, indien ik dat zou doen, ik het Huis niet ietwat oneerbiedig zou behandelen met betrekking tot mijn voorstel, dat het debat zou moeten worden uitgesteld tot een latere gelegenheid. Indien ik iets kon zeggen over deze quaestie, zo terloops, natuurlijk niet ingaande op het vooruitzicht in twiststrijd te treden, voel ik wel, dat het Huis mij er de gelegenheid toe zou geven." (Bij het zeggen van deze woorden viel het gehele Huis Churchill bij).

Churchill deelde verder mede, dat het Australische Parlement waarschijnlijk niet voor de eerste week in Mei bijeen zal komen.

„Er zal dus een poging gedaan worden om de debatten hier en in de Dominions tegelijkertijd te houden, aangezien het duidelijk genoeg ongerief zou veroorzaken, deze op verschillende tijden te houden".

Hore Belisha drong aan op een verklaring van Eden over zijn gemaakte reis, doch Churchill antwoordde, dat het nauw samenhangt met de hoofdzaken, welke het Huis wenst te bespreken (Londen, (AP) 24.4).

VERSE TROEPEN KOMEN TE SINGAPORE AAN.

Een groot transportschip arriveerde te Singapore met formidabele versterkingen in manschappen en machines voor de hoofdmacht van de Australische imperiale troepen, die in Singapore op 18 Februari aankwamen (Singapore, (AP) 24.4).

BEROERING IN DE V.S. BETREFFENDE CONVOOIQUAESTIE.

De problemen betreffende defensie van de Verenigde Staten en de hulp aan Engeland bereikten nieuwe hoogten van publiek belang, toen rapporten uit Washington berichtten, dat de Amerikaanse vloot van plan zou zijn over een gedeelte der Atlantische Oceaan de schepen, die goederen naar Engeland vervoeren, te convoyeren. Zowel in de pers als onder het publiek komen de verschillende meningen tot uiting. Studenten van Universiteiten over alle delen der Verenigde Staten demonstreerden gisteren voor en tegen het convoyeren. Bovendien werden overal grote vergaderingen belegd, waar Congresleden, militairen, leiders en andere notabelen het woord voerden.

De convooiquaestie kwam vooral in het brandpunt der belangstelling, nadat Burgemeester Fiorello La Guardia van New York gisteren te Ottawa een rede had gehouden als voorzitter van de Defensieraad van de Verenigde Staten en Canada. La Guardia verklaarde, dat de defensie zou beginnen op een afstand van 1000 mijl van de kust verwijderd.

Naar men zegt, zou La Guardia in Washington hebben beweerd, vóór hij zijn rede te Ottawa hield, dat hij een verklaring zou afleggen over de vraag, hoever de Verenigde Staten zou gaan in het convoyeren van schepen, die goederen naar Engeland vervoeren.

Opgemerkt werd, dat LaGuardia op Dinsdag met Roosevelt had geconfereerd.

Het blad „New York Post" nam de leiding door te verklaren, dat de Verenigde Staten de volle macht van de vloot moeten gebruiken om te helpen de „gereedschappen te vervoeren, die Engeland moeten verdedigen".

De „New York Herald" zeide: „Hitler zal de oorlog winnen, tenzij de democratische wereld thans al hetgeen zij heeft, gebruikt om dit te beletten."

Meer dan 6000 studenten van universiteiten demonstreerden in New York alleen. Sommige demonstraties werden belegd voor het convoyeren en sommige er tegen.

Het Congreslid Joseph Baldwin van New York, die de studenten toesprak, was van mening, dat het convoyeren door de vloot van goederen naar Engeland in lijn is met de defensiepolitiek en de Verenigde Staten uit de oorlog zou houden (New York, (AP) 24.4).

MULTIMILLIONNAIR VEROORDEELD.

Joseph M. Schenck, multimillionnair en ex-senator, werd te New York veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf voor het ontduiken van 20.000 dollar aan inkomstenbelasting (New York, (AP) 24.4).

HET VERZOEK VAN DEN PAUS.

Over de boodschap van Z.H. den Paus wordt nog gemeld, dat hij vroeg om vol vertrouwen te bidden, dat waar thans diepe vijandschap is ontstaan, welke zo jammerlijk uitgebreide verwarring verwekt, er nieuwe banden van vriendschap mogen worden gevormd, die de harten der mensen zullen kalmeren en voor de wereld brengen de rust van orde, welke gebaseerd is op rechtvaardigheid. Hij vroeg vooral de kinderen om te bidden, dat de duur van deze vreselijke ramp kort moge duren en hun gebeden op te dragen voor de gewonden, gevangenen en verbannenen (Vaticaan, (AP) 24.4).

[Op blz. 3 publiceren wij naar aanleiding van dit verzoek van den Paus een Communicandum van den Apostolischen Vicarius van Curaçao.]

Het nieuws van vandaag.

Euripides, Sophocles en andere treurspeldichters hebben nooit zulk een tragedie geschreven als die, welke thans in Hellas gespeeld wordt. De geschiedenis van het treurspel is in Griekenland begonnen, de tragedie heeft zich daar tot volle bloei ontwikkeld. Tot voor kort werden de klassieke spelen nog telkenjare aan de voet van de Acropolis gespeeld. En thans heeft de opvoering plaats en een massaal tragedie-stuk, dat echter — want dàt is juist het kenmerk van het klassieke Griekse treurspel — eindigen zal in het herstel van het evenwicht. Letterlijk betekent tragedie: bokkenzang. En dat de spelers van Hellas' treurspel bokken en zangers zijn, ondervinden de Nazies, als ze stoten op de Grieken, die vóór ze de strijd ingaan, hun priesters om het Laatste Sacrament vragen (hetgeen de Grieken ook toedienen buiten imminent stervensgevaar, dus bijv. voor een veldslag voor een gevaarlijke reis, e.d.) en dan met Godsgezangen op de lippen toestoten.

Daniël de Luce, AP-correspondent, beschrijft Hellas' treurspel op blz. 1.

Athene is nog niet veroverd, blz. 1, maar de Thermopylae is door de Duitsers genomen, aldus Berlijn („Allerlaatste Nieuws", blz. 3).

De evacuatie van Hellas aan de Piraeus gaat voort, blz. 2 (de Piraeus, hoe beroemd hij ook is, is een vrij slechte haven, want de schepen moeten er aan trossen gemeerd worden, evenals in Volos, de haven van Larissa en in het Schottegat op Curaçao; dit verklaart waarom de Britten zo vlug tot evacuatie overgingen: het is er spoedig te laat, want het werk kan slechts uiterst langzaam voortgang vinden, daar alles met kleine bootjes aan boord gebracht moet worden; beide havens zijn alleen via een enkelspoor-treinlijn te bereiken).

Matsuoka is nog niet terug in Japan of de reactie is merkbaar. En die valt ten ongunste van Italië uit. Zie hierover „Allerlaatste Nieuws", blz. 3.

De V.S. komen steeds dichter tot de oorlog, zoals vooral blijkt uit de telegrammen van Washington van heden, de convooiquaestie etc. (blz. 1). Toch werden studentendemonstraties uit New York gemeld.

Uit Nederland werd vernomen, dat de Padvinderij, als zijnde iets Engels, werd verboden (blz. 4). Eveneens op blz. 4 staat te lezen, dat de Amsterdamse haven zal worden uitgebreid en dat de G.G. van Gebiedsdeel N.O. Indië na verstrijken van ambtstermijn zal aanblijven. Dan staat er op blz. 4 nog een artikel over de Mosoel-petroleum, waar de Russen ook niet zo ver vandaan wonen, en waarheen de Nazies al aardig opmarcheren door hun run op de Dardanellen.

Bovenwinden

SABA

„Een onherbergzaam oord . . . . . "

. [Laurentius Nicolaas Deckers.]

Onze correspondent op Saba schrijft:

Het is nu ongeveer 3 jaar geleden, dat Minister Laurentius Nic. Deckers de Bovenwindse Eilanden met een bezoek vereerde. In een van de grote Nederlandse dagbladen las ik naderhand een interview met Zijne Excellentie. Sprekend over Saba, eindigde hij met deze typerende woorden:

„Overigens is Saba een onherbergzaam oord".

Een ieder die op Saba geweest is, en enigszins van de plaatselijke toestanden op de hoogte is, zal het zeer zeker met deze eindconclusie eens zijn.

Leven en bedrijvigheid is er nu eenmaal niet meer op Saba, evenmin als op het „rampzalige Statius" en het stille St. Maarten.

Zelf ben ik reeds verschillende jaren werkzaam op Saba, en dikwijls werd mij de vraag gesteld: hoe is het mogelijk om daar nog een menswaardig leven te slijten?

Ik moet dan ook eerlijk toegeven. Menigeen arriveerde op Saba, jong, sterk en werklustig. En reeds na een of twee jaren moest hij het eiland voor goed verlaten: als een gebroken man, overspannen en nerveus, om elders zijn geschokte gezondheid weer te herstellen.

Statius is een rampzaligheid.

Wat Statius betreft, daar schijnt het nog een graadje erger te zijn. Het epitheton „rampzalig" zegt reeds genoeg.

Op St. Maarten kan men fietsen.

Voor St. Maarten schijnen sommigen een uitzondering te maken. Er is wat meer „social life". Er is een tennisbaan. Men kan daar fietsen en zelfs autotochten maken.

Maar dat ook St. Maarten een stil en levenloos eiland is, dat kan men kwalijk ontkennen.

De grote klacht, welke men op de Bovenwinden, en ook op Saba, dikwijls te horen krijgt, is natuurlijk: het is er te stil, het is er te eenzaam. Konden we maar eens naar een bioscoop of theater! Konden we maar eens flink uitgaan!

In hoever deze klacht redelijk of onredelijk is, daar zullen we thans niet over discussiëren. Individuele factoren spelen hier ook een belangrijke rol.

Eén zaak evenwel is zeker. **Meer dan vroeger, hebben wij moderne mensen, een afkeer van stilte en eenzaamheid.** Wij begrijpen niet meer voldoende, dat ook een rustige sfeer tot de allernoodzakelijkste bestanddelen van ons mens-zijn behoort. Wij hebben veel meer behoefte aan verstrooiïng en amusement dan onze voorouders dat hadden. Zij waren misschien niet zo modern opgevoed als wij. Zij waren geen zonnekinderen uit de verlichte twintigste eeuw en wellicht nog onderwets in hun ideeën.

Maar met dat alles waren ze physiek sterk en gezond. Zij hadden een practische kijk op het leven, en van de wereld rondom trokken zij zich niet veel aan. Zij voelden zich rustig in hun eigen enge omgeving, en onbewust profiteerden zij van die allerkostbaarste gave: **de stilte, de eenzaamheid. Een rustige sfeer maakt ons leven ook stabiel.** In plaats van ons alles te laten aanpraten en meegesleept te worden in de draaikolk van de publieke opinie en van een rumoerige omgeving, **zal de stilte ons leren ons eigen verstand te gebruiken.** Zij zal ons zelfbeheersing leren en levenseenvoud.

Handel en industrie zijn thans verdwenen van de Bovenwindse Eilanden.

St. Kitts heeft een grote suikerraffinaderij.

Ook Frans St. Maarten heeft zijn fabriek. Er is wat scheepvaart met de naburige eilanden. Er is wat bedrijvigheid.

De Nederlandse Bovenwinden echter liggen vrijwel braak. Toch hebben ook deze eilanden betere tijden gekend. Op Saba werd vroeger wel meer aan landbouw gedaan. Het bekende Sabaanse kantwerk bracht veel geld op. Saba had vroeger ook een soort scheepvaartschool, waar jongelui zich konden voorbereiden voor de scheepvaart. En op menig schip, dat thans de golven klieft, staat nog een Sabaanse kapitein aan het roer.

Statius heeft tijden gekend, dat er 300 schepen in de haven lagen. Het werd de „Golden Rock" genoemd, met over de 30.000 inwoners.

Op St. Maarten werden de zoutpannen uitgebreid en brachten welvaart op het eiland. (Leest hierover bij: S. J. Kruythoff in zijn „The Netherlands Windward Islands", blz. 76).

$ 1,— voor een zakdoek.

Enige biezonderheden over Saba:

Veel geld werd vroeger verdiend met het Sabaanse kantwerk. Een zakdoek, natuurlijk kunstig bewerkt, bracht toch nog een dollar op, en niet weinige huismoeders verdienden er een dagelijks brood mee. Thans, nu de toestanden in de Verenigde Staten veranderd zijn, is deze bron van inkomsten vrijwel opgedroogd. Een

kleine hoeveelheid kantwerk wordt nog naar Amerika gestuurd, maar de verdienste is zo gering, dat het de moeite van arbeid niet meer loont.

Hell's Gate 240 bewoners doen aan landbouw.

Saba is zeer vruchtbaar. De gemiddelde regenval is behoorlijk, al zijn er wel eens enkele uiterst droge weken. Zij, die aan landbouw doen, werken hard, en plukken ruimschoots de vruchten van hun arbeid. „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 27 Maart jl., blz. 4 gaf als gemiddelde regenval per jaar voor Curaçao 22 inches en voor St. Maarten 42 inches.

Speciaal dient hier vermeld te worden de vlijtige Hell's Gate-bevolking, een verafgelegen dorpje met 240 inwoners. Wat er aan landbouwproducten en groenten op het eiland aanwezig is, komt voor een groot gedeelte van Hell's Gate. „Dutch en sweet potatoes", cassave, tannias, „small corn" en velerlei groenten en vruchten zijn bijna geregeld verkrijgbaar.

Nu stellen we ons deze vraag: **Zijn deze landbouwproducten voldoende om het eiland een zelfstandig bestaan te geven?** Het antwoord zal moeten luiden: zeer zeker niet. Saba heeft niet meer dan ± 1250 inwoners. Wat de grond oplevert aan landbouwproducten voorziet ruimschoots in de eigen behoeften. Het weinige, dat er over is, zou eventueel geëxporteerd kunnen worden. Maar de arbeid er aan verbonden, is zo groot, dat ook hier de verdienste de arbeid niet loont. Zij, die aan landbouw doen, vormen trouwens een gedeelte der gehele bevolking, zij zijn bijna uitsluitend de vlijtige bewoners van Hell's Gate.

Er is geld op Saba.

Toch ziet Saba er netjes uit. Want geld is er wel, en gemiddeld heeft een ieder en behoorlijk bestaan.

Volledigheidshalve zij er nog aan toegevoegd, dat enkele dollars verdiend worden op Steamer-dagen, wanneer de „Baralt" arriveert. Vrachten moeten dan van de baai naar de Bottom en de Wind Wardside worden gebracht.

Den Sabanen is Aruba het Land der Belofte.

Waar echter is de grote bron van inkomsten?

Waar leeft Saba van?

Hoe komt het, dat Saba toch nog een goede indruk maakt op bezoekers en vreemdelingen?

Als een grote lokvogel zweeft over de Bovenwindse Eilanden **Aruba.**

Aruba, het beloofde land.

Aruba, het land van het geld-

Spreekt den Sabaan niet over **Aruba**, want het klinkt in zijn oren als welluidende muziek.

Op Aruba wonen thans honderden Sabanen. Velen van hen werken op de oliemaatschappijen. Jonge, levenskrachtige lui. Menig huis wordt op Saba gebouwd met geld op Aruba verdiend. Vele gezinnen leven van Arubaans geld. Een zekere welstand is dan ook duidelijk merkbaar. Hiermede is het probleem vrijwel opgelost.

Saba is voor een groot gedeelte afhankelijk van Aruba. Het heeft geen eigen cultureel bestaan. Het schittert en blinkt nog wel door een vernisje van uiterlijk modern leven, maar innerlijk is het dood. Er is geen eigen welvaart, geen handel, geen industrie of enige noemenswaardige bedrijvigheid.

Op Aruba hebben de Sabanen het naar hun zin. Klachten hoort men niet van hen. Het werk op de oliemaatschappijen is ook wel lichter dan de zware arbeid op Saba. Niemand zal ontkennen, dat een Sabaans landbouwer zware arbeid verricht, wanneer hij, na de gehele dag in de hitte der brandende zon gewerkt te hebben, 's avonds huiswaarts keert over steile en ruwe bergpaden, een zware vracht met zich meeslepend.

Hun hoofden schijnen wel van ijzer en staal te zijn. De jongelui van Saba verkiezen dan ook de lichtere arbeid in de oliemaatschappijen, en bovendien, zij verdienen er goed geld.

Vrouwen en kinderen vormen meerderheid van Saba's bevolking.

Nu zovele Sabanen hun geboortegrond verlaten hebben en elders hun bestaan vinden, is het begrijpelijk, dat ook het bevolkingscijfer sterk gedaald is. Saba heeft thans niet meer dan 1250 inwoners, met een overgrote meerderheid van vrouwen en kinderen. Zij wonen practisch over het gehele eiland verspreid, op ver afgelegen, bijna ongenaakbare rotsen, honderden meters boven de zeespiegel. Soms geeft dat wel eens aanleiding tot onredelijke verlangens. Wanneer een groepje mensen bij elkaar wonen, afgescheiden van de rest van de gemeenschap, dan hoeft dat niet altijd een reden te zijn om aanspraak te kunnen maken op een eigen school of kerk. Op een eiland als Saba, met zulk een kleine bevolking, tot de verst afgelegen uithoeken verspreid, is concentratie juiste geboden.

Er is toch reeds een hele staf van ambtenaren nodig om de geestelijke en burgerlijke functies waar te nemen.

4 Scholen op Saba tellen samen 200 kinderen.

Als voorbeeld moge hier dienen de schoolinrichting op Saba.

Alles bij elkaar zijn er op Saba ongeveer 200 schoolgaande kinderen. Voor deze schoolgaande jeugd zijn er 4 scholen beschikbaar. Een biezondere en een openbare school in de Bottom, en een biezondere en een openbare school in de Windwardside. Uiteraard kunnen dit slechts kleine scholen zijn. Welnu, een onderwijspersoneel, bestaande uit 10 leerkrachten, is werkzaam op deze 4 scholen, inbegrepen ook de leerkrachten, die geen gouvernements-salaris ontvangen. Een bekend spreekwoord zegt: „verdeel en heers". Voor Saba gaat dat niet altijd op. Er is reeds genoeg verdeling. Te veel zelfs.

Saba's natuurschoon.

Want hierdoor worden buitenstaanders nog wel eens aangetrokken. Het is de mooie natuur, het koele klimaat, de frisse berglucht. Sommigen beklommen een hoge berg en blikten neer op het diepe, verre strand. Het herinnerde hen aan de golf van Napels. Anderen bestegen moeizaam de Fortroad, en tussen de hoog oprijzende bergen, voelden zij zich een ogenblik als in Zwitserland. En eenieder, die Saba bezocht, werd als betoverd door de mooie tropische plantenweelde en massale rotspartijen.

Mensen, die nooit op Saba geweest zijn, stellen zich dit eiland meestal voor als een eentonige grauw-grijze rotsblok, steil uit de zee opduikend, zonder enige plantengroei, zonder ravijnen en koele schaduwrijke plekken.

Sprekend over de rots Saba, is dat ons eerste idee. Niets echter is minder juist. Vergeet die grauwgrijze kleur, want alles is er heerlijk groen, een bont kleurenspel van rijke tropenweelde. De typische witte huizen met hun rode daken liggen overal daartussen verspreid en het geheel maakt een frisse en heldere indruk.

Amerikanen vinden als toeristen weinig enthousiasme.

Ondanks dit prachtige natuurschoon, is Saba echter nooit een toeristenplaats van betekenis geworden.

Sporadisch komt er nog wel eens een Amerikaans jacht binnen met enkele passagiers aan boord. Veelal zeer vreemd-aandoende mensen, die dan voor enkele uren of dagen over de straten flaneren tot ergernis van ieder welvoeglijk mens.

Zal Saba echter ooit een toeristenplaats worden in de toekomst?

Deze vraag kan men niet zonder meer beantwoorden.

De landing op Saba is al zeer ingewikkeld. Menig passagier is reeds zeeziek vóór dat hij aan wal is gesmeten. Jongelui, die sportief zijn aangelegd, zullen in staat zijn de steile bergpaden te beklimmen. Mensen op leeftijd zullen gebruik moeten maken van enig vervoermiddel. Maar hoe daar aan te komen?

Verder zijn er op Saba geen hotels en geschikt personeel is er ook niet meer te vinden. Toekomstige toeristen zullen derhalve geen al te hoge eisen mogen stellen. Toch blijft het waar, dat Saba een mooi stukje natuurschoon is, enig op de Bovenwinden.

Geachte lezers van „Dagblad Amigoe di Curaçao":

Bovenstaande opmerkingen over de Bovenwinden in het algemeen en over Saba in het bizonder, zullen wellicht bij u een pessimistische indruk achterlaten. Mocht dit zo zijn, dan kan ik u slechts dit antwoorden: U heeft gelijk. De Bovenwindse Eilanden, onlosmakelijk deel van het Rijk der Nederlanden, dat over de zeven zeeën verspreid ligt, hebben betere tijden gekend. En wanneer men hun hedendaagse onbescheidenheid gaat vergelijken met hun vroegere welstand, dan kan onze indruk thans slechts een pessimistische zijn. Maar toch wonen er nog enige duizenden mensen. Ook Nederlanders, op eenzame posten.

Politiek en Oorlog.

ENGELSE ACHTERHOEDE HOUDT STAND BIJ THERMOPYLAE.

Duikbommenwerpers vielen in drie golven de haven Piraeus bij de schemering aan. Een schip met refugees werd door een bom getroffen en in brand gezet. Vele mensenlevens gingen hiermede verloren. Intussen worden de Duitsers, die de historische pas van Thermopylae trachten te bestormen met de infanterie, telkens en telkens teruggeworpen. De Duitsers brengen nu de zwaarste artillerie aan, welke tot nu toe gebruikt is in de Balkancampagne. Hiermede beschieten zij de Britse en Griekse stellingen.

De kloekheid van de Britse verdediging wordt aangeduid door het feit, dat de Duitsers 6-duim kanonnen opstelden, welke nauwgezette emplacementen vereisen, in plaats van de verplaatsbare artillerie die eerst bij de campagne werd gebruikt. Ambulancebestuurders, die van het front teruggekeerden deelden mede, dat de Britse verliezen rond Thermopylae zeer licht zijn, doch men gaf te verstaan, dat de Duitsers de Pas trachtten te forceren met de infanterie, hetgeen den aanvallers zwaar te staan kwam. Een man, die had deelgenomen aan de gevechten in Epirus voordat het leger zich overgaf, verklaarde, dat de Duitse vliegtuigen de beslissende factor zijn in de strijd. Hij zeide: „Wij werden voortdurend gebombardeerd op elk uur van de dag. Wij hadden slechts een of twee wegen, waarover wij naar nieuwe stellingen konden trekken en golven bommenwerpers vlogen daarboven heen en weer en bombardeerden en beschoten deze wegen tot zij geheel onbruikbaar waren. In werkelijkheid kregen wij nooit een kans om nieuwe stellingen en verbindingen te vormen" (Athene, (AP) 24.4).

EVACUATIE VAN GRIEKENLAND WORDT VERWACHT.

De Engelsen vochten zich door de laatste bedrijven van een grimmige achterhoede- actie in het Thermopylaegebied, teneinde de terugtrekking te dekken naar Piraeus en andere inschepingshavens, van waaruit men de Balkan waarschijnlijk zal verlaten. In Londen was men er niet van op de hoogte, dat de inscheping reeds begonnen was. Men deed echter geen poging om te verbergen, dat een terugtocht wel verwacht wordt. Van gezaghebbende zijde verzekerde men uitdrukkelijk, dat de toestand niet zo ernstig is als die bij Duinkerken was, waar het gevaar voor de manschappen en het materiaal bij de Duitse opmars in Frankrijk veel gevaarlijker was. Een gevolmachtigde, die de operaties in de Balkan verdedigde, zeide, dat de Regering de troepen naar Griekenland heeft gezonden met de ogen open voor de gevaren. Men had echter geen andere keuze dan den Grieken volgens de verplichting hulp te verlenen (Londen, (AP) 25.4).

DRIE AMERIKAANSE REDEVOERINGEN.

Redevoeringen door drie van de kabinetleden van de Verenigde Staten, welke gisteren gehouden werden, deden waarnemers geloven, dat het mogelijk is, dat de Verenigde Staten zich thans voorbereiden om de vrijheid op zee te waarborgen, een doctrine, die in 1812 en 1817 tot oorlog leidde.

Anderen waren van mening, dat de redevoeringen het land wilden voorbereiden voor de bekendmaking,dat de Verenigde Staten het oorlogsmateriaal naar Engeland zal gaan convoyeren, ten minste tot de grens van het Westelijk halfrond in de Atlantische Oceaan. Staatsecretaris Cordell Hull deelde mede in Washington, dat de hulp die men aan Engeland biedt haar bestemming moet bereiken. Vlootsecretaris Knox die in New York sprak, zeide: „Wij kunnen niet toestaan, dat onze goederen in de Atlantische Oceaan tot zinken worden gebracht. Wij zullen worden geslagen indien dit gebeurt." De Secretaris van Landbouw, Wickard, die sprak voor de Landbouwers in het Noordoosten zeide, dat indien de Verenigde Staten als grote mogendheid willen voortleven, men ook moet handelen als grote **mogendheid.** Hij zeide, „Tot nu toe heeft in de oorlog het verhaal de ronde gedaan van **te weinig en te laat.** Millioenen Amerikanen worden ziek van dat verhaal" (Washington, (AP) 25.4).

UIT HET DEFENSIEPROGRAM VAN DE V.S.

Drie belangrijke ontwikkelingen uit het defensieprogram waren onder de voornaamste gebeurtenissen, die in verband daarmee plaats hadden.

1) De eerste nieuwe formidabele tanks die voor het Oorlogsdepartement worden gemaakt door de fabriek van de Chrysler Motor Corporation werden door het leger in gebruik genomen.

2) Twee van werelds grootste kruitfabrieken, die in acht maanden tijds te Indiana zijn gebouwd, begonnen te werken.

3) Een nieuw plan betreffende constructie en uitbreiding van de defensie met een bedrag van ongeveer anderhalf milliard dollar werd door het Departement van Oorlog gereedgemaakt. (Washington, (AP) 24.4).

STEEDS MEER LADING UIT ARGENTINIË

Het vrachtschip „Normactern" bracht 57000 pond bevroren klauwvis aan voor de markt van de Verenigde Staten. Dit is de eerste verscheping van deze soort uit Argentinië en het resultaat van onderhandelingen gevoerd door Santiago Nobel, lid van de firma Nobel & Siboni te Buenos Aires. Nobel zeide, dat de vis reeds verkocht is en dat hij nog verschillende contracten heeft afgesloten voor veel grotere hoeveelheden daarvan. Ook werden monsters aangevoerd van verschillende andere soorten bevroren Argentijnse vis, waarvoor een grotere markt wordt gezocht in de Verenigde Staten. De „Normactern" bracht ook 2090 kisten peren aan, behalve de andere lading (New York, (AP) 24.4).

OVERZICHT VAN MORGENTHAU

Er op aandringende bij de Verenigde Staten om de defensieproductie op te voeren en waarschuwende, dat de normale zakenactiviteiten niet kunnen doorgaan zolang het voorbereidingsprogram niet is uitgevoerd, richtte de Amerikaanse Secretaris van Financiën Morgenthau een boodschap aan het Congres, teneinde een wetgeving te bekrachtiging waardoor drie en een half milliard dollar meer aan inkomsten door belasting over het nieuwe belastingjaar, aanvangende 1 Juli zal worden verkregen. Hierdoor zal de totale opbrengst door belastingen van de Verenigde Staten dat jaar ongeveer 12.600.000.000 dollar bedragen. De uitgaven voor defensie zullen naar verwachting 12 milliard dollar bedragen, terwijl de totale uitgaven worden geraamd op 19 milliard dollar (Washington, (AP) 24.4).

DE STRIJD IN ETHIOPIË.

Het Nairobicommuniqué deelt mede, dat de Britse troepen de buitenste vijandelijke verdedigingslinies bij Dessie geforceerd hebben. Volgens de laatste rapporten trekt de vijand terug, terwijl als gewoonlijk de terugtocht wordt gedekt door de wegen te vernielen. In de Neghellisector is de situatie onveranderd gebleven. Verder naar het Westen bezetten de Britse troepen Maji. De inlanders verwelkomden de komst van de troepen in alle sectoren. De patriottische strijdkrachten voerden meest succesvolle operaties uit door den vijand buitengewoon te hinderen door het doorsnijden van zijn verbindingslijnen (Nairobi, (AP) 24.4).

SCHARNHORST EN GNEISENAU BUITEN DIENST GESTELD.

De Press Association rapporteerde, dat de Duitse slagkruiser Scharnhorst naar men meent, buiten dienst gesteld is voor enkele maanden. De Gneisenau is ook beschadigd bij de Britse aanvallen op Brest.

Hieraan werd toegevoegd, dat er reden is te geloven, dat bij de gedane aanvallen op Brest door de Raf, zowel de Scharnhorst in een droogdok als de Gneisenau door bommen geraakt zijn. De schade welke aan de boeg van de Scharnhorst is aangericht zal haar waarschijnlijk enkele maanden buiten dienst stellen. De Gneisenau zou bij een vorige raid midscheeps zijn geraakt. De veroorzaakte schade zou reden zijn, dat de schepen nog steeds te Brest zijn. Men hoeft er niet aan te twijfelen, dat zij die luchtaanvallen ondernemen van de toestand der schepen op de hoogte zullen worden gehouden door gedurfde luchtverkenningen en luchtfoto's (Londen, (AP) 24.4).

DUITSLAND AANGEVALLEN.

Het Britse Ministerie van Informatie maakte bekend, dat Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht marine-bases in het Noordwesten van Duitsland hebben aangevallen (Londen, (AP) 25.4).

BRITSE VLIEGTUIGAANVALLEN

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat een goed wolkendek het voor Britse bommenwerpers mogelijk maakte om diep boven Duits gebied door te dringen en een aanval te doen op de electrische centrale te Ibenburen. Men deelde mede, dat rook opsteeg uit het hoofdgebouw nadat de eerste bommen doel getroffen hadden en stukken metselwerk de lucht in vlogen. Een tweede aanval werd een uur later gedaan toen de rook nog steeds opsteeg, waardoor nog meer rook ontstond.

Verder werden twee schepen aangevallen ten Westen van Borkum. Het eerste schip werd getroffen bij een duikaanval, waardoor rook van de achtersteven opsteeg. Het tweede werd gebombardeerd en met machinegeweervuur beschoten van een hoogte van 20 voet. Bij de aanval werd het Britse vliegtuig geraakt.

De kleine brand, die ontstond, werd door den piloot met de hand gedoofd. Bovendien werden bommen rakelings langs een vrachtschip van ongeveer 8000 ton afgeworpen van achtersteven tot boeg. Nadat drie voltreffers geplaatst waren, zag men rook en stoom opstijgen. Een kustschip van ongeveer 50 ton werd ook gebombardeerd met goed resultaat (Londen, (AP) 24.4).

VOLGENS DE DUITSE RADIO.

Een Duitse radiozender zond een bericht uit van Caïro, dat mededeelde, dat leden van de Griekse Regering in Egypte zouden zijn aangekomen, terwijl ook de Poolse, Nederlandse en Noorse legaties in Athene zich in Egypte zouden bevinden. Ook meldde het bericht, dat een aantal hoge stafofficieren uit Griekenland waren aangekomen (New York, (AP) 24.4).

ONTPLOFFING OP DE AZOREN.

In de morgen van 22 April had een ontploffing plaats in de munitie-opslagplaats van het garnizoen te Horta op de Azoren, terwijl het grootste deel van het garnizoen weg was voor de oefeningen, bij welke ontploffingen twaalf soldaten en een burger om het leven kwamen. Ook werden verschillende gebouwen en een kerk zwaar beschadigd, terwijl over een groot gebied de ramen werden ingeslagen. De Algemene Militaire Commandant van de Azoren arriveerde uit Ponta Delgada om de begrafenis van de slachtoffers bij te wonen (Horta, (AP) 24.4).

Kerkberichten

Week van Zo. 27 April t/m 3 Mei.
In de ritus der Dominicanen:
Eerste Zondag na Octaaf van Pasen.
Di. Petrus van Verona, patroon der zieken.
Wo. Beschermfeest van den H. Josef.
Do. H.H. Philippus en Jacobus, Apostelen.
Vr. H. Catharina van Siëna, medepatrones van de verheven Stad; (eerste Vrijdag van de maand, toegewijd aan het H. Hart).
Za. Feest van de Vinding des Kruises.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
4.45 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie
7.— H. Mis (kinderen) (P).
8.30 Hoogmis (N)
19.—Kruisweg.

Weekdagen:
Wo. 6.— Gezongen H. Mis
Ma. en Di. 19 uur Rozenhoedje. De overige avonden om 19 uur Rozenhoedje met gezangen en zegen van het Allerheiligste.
Wo. 6.— Gezongen H. Mis.
Wo. 19.— Plechtige opening van de Meimaand met Veni Creator.
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis met zegen van het Allerheiligste.
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Kruisweg.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje en van Woensdag af iedere avond lof.
Di. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Petrus van Verona.
Wo. 6.— Gezongen H. Mis.
Wo. 19.30 Congregatie jongens.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Op Zaterdag 7.— H. Mis (kind.).
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (P)
19.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje (P) en van Woensdag af iedere avond lof.
Wo. 6.30 Gezongen H. Mis
Wo.: 19.— Bijeenkomst St. Tharcisius
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Na 16.— uur Biechthoren.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede en ter ere van het H. Hart.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:
5.— H. Mis (P); 8.— Hoogmis (P); 18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Op Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.)
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo. 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr. 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede en ter ere van het H. Hart.
Za.: 6.30 Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden in de Papiamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

COMMUNICANDUM.

Aan de Geestelijkheid en Gelovigen van ons Vicariaat.

Wederom heeft Onze Heilige Vader, Paus Pius XII, gesproken, en gevraagd om vooral gedurende de Meimaand te bidden voor de vrede.

Als goede en gehoorzame kinderen van Onze Moeder de H. Kerk, zullen wij aan die oproep gehoor geven. Met des te meer reden, daar wij weten, dat de internationale toestand steeds donkerder en dreigender wordt. Het leed, dat deze verschrikkelijke oorlog over Europa gebracht heeft, en nog dagelijks brengt, is niet meer te overzien. Met de dag neemt het in omvang en diepte toe, en dreigt zo groot te worden, dat er nauwelijks nog aan menselijke redding en aan uitkomst door zuiver menselijke krachten kan gedacht worden.

Hoevelen zijn er reeds de wanhoop nabij, en weten niet meer wat te doen.

Wij, en allen, die in God geloven, moeten ons hart tot God verheffen. Wij weten—en dat is onze grote troost en sterkte—, dat wij in de hemel een Vader hebben, in Wiens liefdevolle Vaderhanden wij veilig zijn, Wiens liefde voor de arme mensheid wij kennen en aanbidden. Ook, wanneer die Vader in Zijn oneindige Vaderliefde, de wereld straft, met geen ander doel dan dat de arme zondige wereld Zijn Liefde weer erkennen moge, en zich opheffen tot Zijn Vaderhart.

Wij weten, dat wij in de hemel een Moeder hebben, die Haar kinderen — en dat zijn wij allen, die in Christus herboren zijn, en die door de Kruisdood van Haar Kind zijn vrijgekocht —, bemint met een liefde, zoals geen aardse moeder haar kinderen beminnen kan, en die met hen meeleeft en meelijdt, en daarom zonder ophouden voor Haar kinderen bij Haar Goddelijken Zoon ten beste spreekt.

Telkens wanneer Onze Heilige Vader de Paus het woord richt tot de wereld, tot de zo diep en zwaar geslagen mensheid, is de grondtoon van zijn woorden: Bidt toch. Want wat is bidden anders, dan zijn hart verheffen tot God. Eerst als de mensheid haar hart wederom tot God verheffen zal, zal God in Zijn Vaderliefde Zijn Hart weer neerbuigen tot de arme mensheid. En dan zal het weer vrede zijn.

Wij staan thans voor de schone Meimaand, de maand van Moeder Maria, de maand van het nieuwe leven. En evenals verleden jaar, zo vraagt ook nu weer Onze Heilige Vader, dat wij met alle vurigheid ons hart verheffen zullen tot Haar, Die de Koningin van de Vrede is, de Troosteres van allen, die lijden en bedroefd zijn de Toevlucht der zondaren en de Hulp der Christenen.

Wij vertrouwen, dat gij allen aan de stem van Onzen Heiligen Vader gehoor zult geven. Alle volken, die door de gesel van de oorlog getroffen zijn, allen, die lijden door de oorlog, en wier leed zo groot is, dat wij er ons geen begrip van kunnen vormen, vragen en smeken u: Bidt, bidt vurig, opdat Gods barmhartigheid over de wereld moge neerdalen.

En om aan het verlangen van den Heiligen Vader te voldoen, bepalen wij bij deze:

1o. dat gedurende de maand Mei in alle religieuze huizen en gestichten dagelijks gezamenlijk in tegenwoordigheid van het H. Sacrament, het Rozenhoedje en de Litanie van de H. Maagd zullen gebeden worden;

2o. dat in de stadskerken, en waar zulks gevoeglijk geschieden kan, dagelijks Lof zal gehouden worden; waaronder nà een lied ter ere van het H. Sacrament het Rozenhoedje en de Litanie van de H. Maagd zullen gebeden worden, waarna de zegen met het Allerheiligste zal gegeven worden;

3o. dat in de andere kerken het Rozenhoedje en de Litanie zullen gebeden worden, wanneer dit het meest geschikt voorkomt;

4o. Wij verzoeken alle Gelovigen, en vooral onze dierbare kinderen, dringend om deze oefeningen zoveel mogelijk bij te wonen; en allen, die daartoe niet in staat zijn, om deze gebeden thuis te verrichten.

Verdubbelt gedurende de Meimaand uwe gebeden, komt meermalen naar de H. Mis en nadert meermalen tot de H. Tafel. De Heilige Vader de Paus vraagt het u.

Curaçao, 25 April 1941.

† Fr. Petrus Innocentius,

Apostolisch Vicarius van Curaçao.

CURACAO

CUROM-NIEUWS.

Programma **Za.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Gevarieerd Programma.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 **U vraagt, wij draaien.**
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Central.
Punda: Wilhelmina.

ONS EILAND IN BUITENLANDSE PERS.

In „Knickerbocker" van 21 April jl., blz. 11, komt een mooie foto voor van de opening onzer Staten. Het snapshot is genomen bij de ontvangst van Zijne Excellentie door de commissie ad hoc. De foto werd genomen door Politiefotograaf Linker.

ZUSTERS FRANCISCANESSEN. HONDERD JAAR HIER.

Gisteravond zaten 56 mensen in het Briontheater. Op het toneel zat de Heer J. M. J. Ellis, Mr. L. Weeber en de Heer A. Boomgaart achter de tafel tegen een achtergrond van klassieke zalen en uitzicht op een groene tuin. Toen zei de Heer Ellis, dat hij allen welkom heette en dat men zou gaan spreken over de voorbereidingen voor het jubileum, dat den Zusters Franciscanessen wachtte in Januari.

De Heer J.M.J. Ellis was hier als voorzitter van het voorlopig huldigingscomité. Rond hem zaten Secretaris Weeber en Penningmeester Boomgaart. Verder enkele paters, heren en dames.

Secretaris Weeber gaf een suggestie ten beste hoe men de dag van 12 Januari 1942 dacht te vieren. Op de binnenplaats van het St. Martinusgesticht een pontificale mis, gezongen door de kinderen. Alle zusters van het gehele eiland zullen naar de stad komen. Om 11 uur receptie, om 17 uur een muzikale bijeenkomst. Een geschenk zal worden aangeboden als blijvend blijk van dank voor het vele wat de zusters in een eeuw tijds hier voor de cultuur gedaan hebben. Men dacht een nieuwe kapel, of anders een altaar, gebrandschilderde ramen.

Het St. Martinusgesticht zal worden versierd, van binnen en van buiten. Des avonds zal het worden geïllumineerd. De schoolkinderen in de stad, zo goed als daar buiten, zullen worden getracteerd. Later zal de Apostolisch Vicarius een requiem opdragen voor de overleden zusters.

De organisatie zal, aldus Secretaris Weeber, berusten bij een uitvoerend comité en een aantal subcommissies. voor:

a) kerkelijke plechtigheden (o.l.v. Pastoor Van den Elsen en Pater de Bruyn),

b) voor muzikale plechtigheden (o.l. v. de heren Boskaljon, Palm en Sengers),

c) voor de ontvangst bij recepties,

d) voor de receptie zelve,

e) ter bediening van consumpties (dames),

f) voor technische aangelegenheden (o.l.v. Ir. Willemse),

g) voor versieringen (o.l.v. Heer van Putten),

h) voor de tractatie op de scholen buiten de stad,

i) voor de inzameling van gelden,

j) voor plaatselijke commissies op de zustereilanden Aruba en Bonaire,

k) voor propaganda,

De subcommissie sub. 1) zal worden onderverdeeld in kleine comité's bestaande uit één heer en twee dames, die zich zullen belasten met de inning van gelden. De stad zal hiertoe in rayons worden verdeeld. Men zal het lijstensysteem volgen, dus geen busjes. Na een voorafgaande propaganda zal in de eerste helft van October een collecte worden gehouden. Voor de buitendistricten zal alles in handen worden gelegd van de Districtsmeesters en heren Pastoors.

Nog weer andere comité's zullen in Colombia, Venezuela en Santo Domingo werken, voornamelijk samengesteld uit oud-leerlingen van Welgelegen.

Allereerst moest het voorlopige uitvoerende comité door de vergadering als Uitvoerend Comité worden aangenomen. Hetgeen geschiedde. In het Uitvoerend Comité hebben zitting:

Hr. J.M.J. Ellis; Mr. L. Weeber; Past. v/d Elsen; Pater de Bruyn; Frater Canutus; Hr. W.F. Mensing; Hr. S. A. L. Maduro; Hr. D. Capriles; Mej. U. van Eps; Mevr. S.G. v/d Veen-Zeppenveldt; Mevr. C. Martinez Badaraco; Mej. R. Dania; Mevr. E. Martijn; Mevr J. de J. Arends; Hr. Joh. van Eps; Hr. M Schotborgh; Mej. M .Ellis; Mej. A. Verhaeg; Mevr. van Straaten; Heer. A. Boomgaart; Mej. M. Sprockel; Hr. Vromans; Hr. v.d. Putten.

Voorzitter J.M.J. Ellis droeg een lijst van notabelen voor, die een erecomité zouden vormen:

Gouverneur Wouters; Mgr. P. Verriet; Mevr. Wouters; Mgr. A. Ellis;

Dr. W.J. Goslinga (Insp. Onderwijs); Frater Radulphus; Heer J.M. Sprockel; Pater Vicarius v d Veen Zeppenveldt; Mr. H.J. Th. Boomgaart; Mr. Dr. W. de la Try Ellis; Hr. Nooiduyn (Dir. C.P.I.M.); Hr. H. J. C. Henriquez; Kolonel v d Donker, de Consuls van Colombia en Venezuela

Een bespreking volgde. Pastoor Exler meende, dat een receptie op de feestdag zelf misschien minder goed zou zijn. Te druk voor de zusters. Waarom niet bijv. op 15 Januari?

Pater de Bruyn gewaagde ervan, dat toch eigenlijk bij een huldiging van kloosterzusters het geestelijke voorop moest staan. Niet allereerst het geld, het cadeau, maar voor alles zouden de Zusters het op prijs stellen, indien zij die dag en in de verdere toekomst gesteund wierden door het gebed der gelovigen, door een massale opkomst bij de kerkelijke viering van het feest. Ook wat de huldiging zelf betreft, meende Pater de Bruyn, dat der jeugd een grotere plaats moest worden ingeruimd. Er moest kunst worden gegeven. Een toneelspel, bijv. in de aula van Welgelegen. De vraag was wat voor spel (waarom geen Graalspel?— Red.). De gehele vergadering ging met Pater de Bruyns suggestie accoord.

Tot slot sprak de Heer van Dorp (Isla), die — reagerend op de stilte in de zaal toen niemand deel nam aan de discussie — niets omlijnds gehoord had. Hij wil vaste plannen horen, eerst dàn kunnen de mensen zich aanbieden. Voorzitter Ellis reageerde door te zeggen, dat de Secretaris reeds het gehele dagprogramma had voorgedragen. Besloten werd evenwel een nog concreter plan op te stellen en dan weer een vergadering te beleggen.

DE GASMAATSCHAPPIJ VLAGT HALFSTOK.

Dirk Fock †.

Op het gebouw van de Nederlands-Indische Gasmaatschappij op het Brionplein hangt de vlag halfstok ten teken van rouw. Uit Nederlands-Indië kwam een telegram dat **Dirk Fock,** commissaris der maatschappij, is overleden.

Dirk Fock heeft zich voor Volk en Vaderland grote verdiensten verworven.

Hij werd geboren in 1858 te Wijk bij Duurstede. Zijn staatkundige loopbaan, voorafgegaan door een advocatenpractijk, begon in 1900, toen hij gekozen werd tot lid van de Provinciale Staten van Zuid Holland (1904—1905 tevens lid van Gedeputeerde Staten). het ministerie De Meester (1905-1908) was hij minister van koloniën, daarna (1908-1911) gouverneur van Suriname. In 1913 werd hij wederom lid van de Tweede Kamer, van welk college hij van 1917 tot 1920 het voorzitterschap bekleedde. Het hoogtepunt van zijn loopbaan is zijn ambtstijd als Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië, in welke periode een zeer belangrijke bestuurshervorming gedeeltelijk voltrokken werd. Na zijn aftreden was hij enige tijd ambteloos. In 1928 volgde echter zijn benoeming tot minister van Staat, terwijl hij het jaar daarop zitting kreeg in de Eerste Kamer.

Mr. Dr. Dirk Fock was de liberale beginselen steeds toegedaan. Hij was zelfs jarenlang de voorzitter van „De vrijheidsbond".

KATHOLIEKE SPORTVERENIGING „VIEF".

Heden, 19 uur, Algemene Vergadering van de R.K. Sportvereniging „Vief" in het Katholieke Zeemanshuis (beneden), Klipstraat.

Zondag as. zal „Vief" op Barber spelen tegen „Utrique Fidelis" om de Alexandrina-beker.

INDEPENDIENTE'S OPEN TENNIS TOURNAMENT.

Uitslagen van Donderdag 24 April:
A. Regales — I. Nieuw: 6—3; 6—1.
(Juliana) (Vief)
E. Salas — De Rooy: 2—6; 6—4; 2—6.
D. L. Henriquez — M. de Windt:
(C.S.C.) (Caribe)
M. de Windt wint by default.

Doordat de Heer D. L. Henriquez vanwege een opgelopen blessure gedurende de wedstrijd deze moest staken, kwam de Heer de Windt te winnen.

Door een sportieve geste van E. Vos werd de wedstrijden E. Vos — O. Profeet, waarbij laatstgenoemde defaulteerde, gisteravond gehouden, en gewonnen door E. Vos met een score van: 6—2; 6—4.

Hedenavond spelen:
Ch. de Jong — G. de Rooy.
M. de Windt — W. Curiel.
E. Vos — F. de Castro.

ELFTALCOMMISSIE.

Tot leden van de elftalcommissie zijn benoemd de heren De Haas (Caribbean), Hoelen (Independiente) en Nicolaas (Jong Bonaire). Aan deze heren werd nog toegevoegd als afgevaardigde van de voetbalcommissie de heer Chirino.

BONAIRE.

HET EILAND IN DE WERELDPERS.

In „Vrij Nederland" van 22 Maart jl., blz. 250, komt een foto voor van Kralendijk, de hoofdstad van Bonaire. Het is het plein met de r.k. kerk en pastorie, die hierdoor — vermoedelijk voor het eerst — gans de wereld over gaat. Een bijgaand artikel schrijft: „....het rustigste plekje op aarde: zonder bioscoop, zonder krant en zonder politiek. Maar met een grote rose vlek van flamingo's en, naar men u er zal vertellen, zijn er nog wel wilde paarden die — quadrupedante pedem — in Homerische vrijheid de vlakte bestormen. Er wonen nog een paar duizend mensen en het kleine Kralendijk, dat de hoofdstad is, is niet anders dan een dorpje, waar het goed toeven is en zalig uitkijken over de stille baaien. Een eigenaardig, liefelijk en klein stukje Nederland, door weinig Nederlanders gekend".

Verder releveert de Curaçaose correspondent van „Vrij Nederland" het artikel, dat „Amigoe di Curaçao" van 5 Febr. jl. gepubliceerd heeft over het interneringskamp op Bonaire — men moet zeggen, met veel instemming. Bonaire met zijn voor het Westelijk halfrond unieke verschijning, werd wereldkundig.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Uit Berlijn wordt gemeld, dat de **Duitsers de Thermopylae hebben genomen,** waar verschillende artilleriebatterijen en ander materiaal in Duitse handen viel.

De Britse Admiraliteit maakte bekend dat de Adriatische Zee, de Aegeïsche Zee en een groot gedeelte van het Oostelijk deel der Middellandse Zee gevaarlijk zijn voor de scheepvaart.

In de afgelopen nacht hebben de Britse bommenwerpers Kiel, Wilhelmshaven en de kust van Noorwegen, **Nederland,** België en Franrijk aangevallen. Bij Kiel werd nieuwe verwoesting aangericht met brand- en brisantbommen. Vooral de scheepswerven en industriegebieden hadden erg te lijden van het bombardement. Te Wilhelmshaven werd de dokken en scheepswerven aangevallen. Twee Britse vliegtuigen worden vermist van deze operaties.

De **Japanse Marine** maakte bekend, dat men bij de Italiaanse marine-autoriteiten te Shanghai heeft geprotesteerd tegen het in beslag nemen van het Joegoslavisch schip „Tomislav". Van Japanse zijde drukte men zijn afkeuring uit over de Italiaanse actie en zeide men, dat **Japan niet wenst, dat de Europese oorlog zich naar het Oosten zal uitbreiden.**

Naar het schijnt is Vice-Premier Admiraal Darlan uit Parijs vertrokken zonder Otto Abetz en, volgens sommige rapporten, zelfs zonder Laval te hebben gesproken. Men verwacht, dat Darlan de volgende week wederom een reisje naar de bezette hoofdstad zal maken, aangezien Abetz waarschijnlijk tegen die tijd terug zal komen.

Intussen schijnen te Riom de gerechtszittingen volop aan de gang te zijn.

George Mandel zou er van worden beschuldigd in contact te staan met de Engelsen. Men heeft drie telegrammen gevonden, die Mandel zou hebben verzonden. De Franse code-experts zijn er echter nog steeds niet in geslaagd deze te ontcijferen. Een ander struikelblok voor de rechtbank zou zijn, dat verschillende getuigen, die men zou willen ondervragen, zich thans in Engeland bevinden.

De Mosoel petroleum en de oorlog.

MILITAIRE PLANNEN IN HET NABIJE OOSTEN.

Speciale correspondentie:

Door de val van Joegoslavië en Griekenland staan de Duitse legers nu voor de Turkse grenzen. Wat zal hier nu weer gebeuren? Een vraag, die waarschijnlijk heel spoedig zal beantwoord worden. Achter de Dardanellen liggen de wegen naar Mosoel.

De Duitse diplomatie ten opzichte van Turkije is niet altijd heel gelukkig geweest.

Diplomatie is een vak, dat ook geleerd moet worden. Er vallen uitmuntende diplomaten op te noemen, die niet uit de carrière voortkwamen; maar, dat bewijst nog niets tegen de inhoud van de voorafgaande volzin. Overigens hadden deze diplomaten meestal een geschoolde staf naast zich, terwijl zij hun talenten konden ontplooien binnen de perken van een kader, waarvan vorming, traditie enz., voorname bestanddelen vormen.

Wordt de langzame kneding, welke nodig is om jonge mannen in goede diplomaten om te zetten te licht geteld, dan heeft men kans op ongelukken. Het klassieke voorbeeld daarvan bieden ons de Verenigde Staten, die zich zelf op het stuk van gezantenbenoemingen wel eens konden herzien, en waarbij niet alleen het land zelf, maar de hele wereld ten zeerste gebaat zou wezen.

Een ander voorbeeld levert ons Duitsland, waar de partij van meet af aan een buitenlands beleid is gaan voeren, dat zijn gevoel van onvoiwaardigheid veelal trachtte te smoren door regelrecht tegen de Willemstraat in te handelen. De eerste vrucht daarvan is de kweking van de Engelse vijandschap geweest en de tweede die van de Turken.

Turkije voelde zich beledigd door de Duitse politiek.

Wat het laatste geval aangaat, hebben we hier te doen met een fout, welke een goed doorproefde beroepsdiplomaat niet licht begaan zou hebben. Zo heeft Joachim von Ribbentrop het klaar gespeeld de zo gewichtige post te Ankara volle zes maanden onbezet te laten. Wat hier alles achtersteekt, doet op het ogenblik niet ter zake, maar, dank deze veronachtzaming, heeft Berlijn zijn vijanden-van-de-dag volkomen vrije hand gelaten in de diplomatieke bewerking van de Turken. Dat was al erg genoeg maar erger nog is, dat de Turken zich door de manier, waarop de neo-Willemstraat hen behandelde, ten diepste gekrenkt voelden. En het is vooral deze volkomen nutteloos gekweekte verbittering, welke Ankara er toe bracht de rug naar Berlijn te keren en naar de democratieën om te zwaaien.

Nu is rancune gemeenlijk een slechte raadgeefster en in het onderhavige geval kan men wel enige geloof hechten aan degenen, die vaststellen, dat Ankara reeds dadelijk na het treffen van zijn besluit berouw over hetzelve begon te krijgen. Vooral toen Alexandrette eenmaal geëncaisseerd was, werd het gevoel sterk, dat het in duistere tijden, gelijk de wereld ze nu beleeft, toch wel dienstig is de armen vrij te houden. Hierop komen wij morgen in ons „Algemeen Politiek Overzicht" terug.

De olie trekt als een magneet.

En nu na de verovering van de Balkan is het niet onmogelijk, dat Turkije water in de wijn zal doen en zal trachten met Duitsland tot een vergelijk te komen. Want het zal wel gelegd hebben, dat Russische garanties niet veel geven. Bovendien is het de vraag of Rusland het land niet tezamen met Duitsland zal verdelen.

Indië en Egypte zullen inmiddels wel voort blijven gaan magnetische krachten op die machten uit te oefenen, welke van oordeel zijn, dat het Britse imperium lang genoeg bestaan heeft, maar niet bij machte zijn hun vijand op de zee te verslaan. **Er is echter nog een derde object, dat op de duur wel tot uitbreiding van de vijandelijkheden naar buiten-Europese regionen moet voeren, te weten de Irak met de vermaarde petroleum-beddingen van Mosoel.**

Ware Berlijn er in geslaagd, de Turken voor zich te winnen, dan had een raid op Mosoel kwalijk uit kunnen blijven. Zulk een aanval immers ware te gemakkelijk geweest om niet ondernemen te worden. Ten eerste ligt de Stad van Jonas vlak voor de deur. Ten tweede is zij nagenoeg onbeschermd. De Britten onderhouden in het Tweestromenland alleen maar wat vliegerij en, zo Irak al een leger heeft, mag men de gevechtswaarde daarvan niet hoog aanslaan. Niettemin wordt de quaestie hier wel zeer actueel door de onregelmatigheden, die uit Irak gemeld worden.

De Turken, die land en luiden daar ter plaatse van oudsher grondig kennen, hebben althans altijd een diepe verachting voor de martiale waarde van de plaatselijke Arabieren gekoesterd. In het gegeven geval hadden zij dus slechts een paar eskadrons cavallerie en een paar genie officieren te derangeren gehad om de putten bij Mosoel dicht te werpen en alle export van petroleum via de Perzische golf, Palestina en Syrië stop te zetten. Daarna hadden zij zich weer achter hun bergen terug kunnen trekken. **Eventueel hadden zij ook door kunnen marcheren tot Basrah toe om van dat stadje een U-boot nest ten faveure van de Duitsers te maken,** die dan ook hun vliegerij wel voor een deel naar de Indische nabijschap verlegd zouden hebben.

Ieder begrijpt, dat de oorlog door dergelijke voortvarendheid een geheel ander aanzien zou krijgen, maar, juist gezien de kracht van die verleidelijkheid, doet men goed er bestendig rekening mede te houden. Want deze verleidelijkheid is zó groot, dat het ondernemen kans blijft behouden eenmaal aan de orde te komen, zo niet met medewerking van de Turken dan tegen hun verzet in.

Rusland doet rechten gelden op Turks Armenië.

Immers, de Russen wonen óók niet zo schrikkelijk ver van Mosoel af. Om de stad te bereiken, moeten zij het zware bergland van Turks Armenië doortrekken, maar nu treft het wel ongelukkig, dat zij juist op deze streek en, onafhankelijk van alle petroleum, politieke aanspraken maken. Zij zijn van oordeel, dat Kemal Pacha hun het gewest indertijd, tegen alle recht en billijkheid in, afnam. De aansporing om toe te tasten, welke in deze omstandigheid schuilt, wordt nog versterkt door de overweging, dat Basrah voor de Russen wel eens die ijsvrije haven kon worden, waarnaar hun hart al sedert Peter den Groten zucht.

Om deze Mosoel-quaestie binnen haar juiste omlijning te houden, is het nuttig op te merken, dat het de Russo-Duitsers niet mogelijk zal vallen over de afsnijding van de buizenlijding heen te komen. Natuurlijk zou dit voor de geallieerden een zware slag betekenen, maar aan de olie zelf zouden de aanvallers toch niets hebben. Het ontbreekt hun nl. ten enenmale aan de middelen om het begeerde vocht te vervoeren.

Ditzelfde geldt reeds van de **Russische petroleum.** Hier doet het netelig geval zich ten eerste voor, dat het vervoer van de Bakoe-olie naar Batoem voor een deel binnen het geschutsbereik van de Turkse artillerie ligt.

Wanneer het zó moeilijk valt de Bakoe-olie te vervoeren, dan hoeft men aan een transport van de Mosoel-petrolie wel helemaal niet te denken. In deze overweging schuilt echter precies evenveel rust als gevaar. Want Duitsland kon wel eens aldus redeneren: wanneer ik met mijn olie zó zwaar moet haspelen, kan ik de Engelsen, door een raid op Mosoel daarvan wel eens mee laten profiteren. Men zij in alle gevallen dezer dagen Mosoel indachtig, telkenmale wanneer de Turken op het tapijt komen.

NEDERLAND

Door de Gouvernementspersdienst versterkt, onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend.

Naar de economische (nazie) unie.

De „New York Times" meldt uit Vichy:

De eerste aanwijzingen van het voornemen van Duitsland tot stichting van een economische unie over de landen, die door zijn legers zijn bezet, zijn bemerkbaar in een officieuze mededeling, die afschaffing van het Contingenteringssysteem tussen Nederland, België en bezet Frankrijk meldt. Goederen, die over en weer van en naar die gebieden gaan, hebben geen export-bewilliging meer nodig. De volgende stap zal afschaffing der tariefrechten zijn.

Zal Japan Indië aanvallen?

De „New York Times" van 19 April heeft een telegram uit Manilla, dat uiteraard geheel voor rekening van het, overigens allerminst sensatiezuchtige, blad blijft:

„De Engelsen en de Nederlanders verwachten, dat zij binnen enkele maanden in hun rijke koloniën zullen moeten vechten. Dit pijnlijke vooruitzicht heeft juist gedurende de laatste weken steeds meer de vorm van een dreigende werkelijkheid gekregen. Inlichtingen, die de inlichtingendiensten bereikten, wezen erop, dat Japan een beweging in Zuidelijke richting voorbereidt. Singapore en Nederlands-Indië werken koortsachtig dag en nacht om op deze bedreiging voorbereid te zijn. Deze geallieerde gebieden staan geheel op voet van voorbereiding tot een oorlog.

Japans leger en vloot zijn bezig de eindfases te completeren van hun plan de Britten in Singapore aan te vallen en te trachten Nederlands-Indië in bezit te nemen. De Engelsen en de Nederlanders begrijpen nu, dat Japan niet een as-mogendheid is, die onafhankelijk van Berlijn en Rome opereert, maar dat Tokio hand in hand werkt met Hitler en Mussolini".

„Hoe hopeloos de toestand is...."

De „New York Post" publiceert een brief, die op 19 Maart uit Utrecht naar New York is gezonden:

„Mijn beide zaken zijn gesloten, omdat het importhuizen waren. En hetzelfde is met de meeste Nederlandse zaken het geval en je kunt begrijpen, hoe hopeloos de toestand er uit ziet. Landbouw en veeteelt zijn er ook ernstig aan toe bij gebreke van kunstmest en toevoer.

Wij kunnen niet meer krijgen dan een half pond boter per week, waarin alle soorten vetten en oliën inbegrepen zijn, een pond vlees (benen meegerekend) per tien dagen; 4,5 pond brood per week, 1.75 ons koffie per zes weken. Je kunt alleen maar schoenen krijgen, wanneer je kunt bewijzen, dat je geen enkel paar meer hebt.

Onze kranten zijn allemaal precies hetzelfde, streng gecensureerd. Joden en Rooms-Katholieke geestelijken worden ellendig bejegend en je kunt begrijpen, hoe dat tegen onze goede Nederlandse gevoelens indruist. Wij mogen na zonsondergang niet eens meer in de tuin. Onze honden tot nu toe gelukkig nog wel......"

Padvinderij verboden.

Ook de padvinderij is nu verboden in Nederland. Onder het „motief", dat het een internationale beweging onder Britse invloed is, zo deelde de „N. Y. Herald Tribune" mede.

Vreemd waarde-papier.

Associated Press verneemt uit Amsterdam, dat, volgens een Duits decreet, certificaten van dollar-shares in de Royal Dutch Shell van nu af aan als vreemd waardepapier zullen worden beschouwd en speciale toestemming zullen nodig hebben om te worden gekocht of verkocht.

Gaat Seyss Inquart weg?

Een tot nu toe niet bevestigd bericht uit Stockholm aan de „N.Y. Sun" weet mede te delen, dat Seyss Inquart naar Italië zou gaan, „dat hij in feite onder Duitse contrôle staat" en dat hij zou worden vervangen door Joseph Terboven, die nu in Noorwegen is.

De Gouverneur-Generaal blijft.

„Bataviasch Nieuwsblad" deelt mede, dat de Ambtstermijn van Gouverneur-Generaal Jhr. Mr. A. W. L. Tjarda van Starkenborgh Stachhouwer dit jaar weliswaar afloopt, doch dat hij op speciaal verzoek van de regering zijn taak zal blijven vervullen, hetgeen, zo schrijft het blad zonder twijfel in geheel Nederlands-Indië met vreugde zal worden vernomen.

Amsterdams haven wordt vergroot.

De haven van Amsterdam zal worden vergroot volgens de reeds eerder bekende plannen van het vroegere college van B. en W. De kosten daarvan worden geraamd op 4.400.000 gulden, het werkloon op ongeveer drie millioen.

Indië's economische onafhankelijkheid.

Mede teneinde scheepsruimte te sparen, beperkt Nederlands-Indië zoveel mogelijk de invoer van weeldeartikelen en van artikelen, die in het land zelf worden vervaardigd. Er is een opmerkelijke eensgezindheid in de oogmerken van het Gouvernement en de wens van de bevolking om aan binnenlandse producten de voorkeur te geven. De prijsstijging, die over de gehele wereld plaats vindt, is ook in Indië voelbaar, doch het Gouvernement waakt tegen onnodige prijs-opdrijving, vooral van die waren, die van belang zijn voor de inlandse bevolking.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Nassi goreng.
Morgen: Kalfsoesters, geb. aard., sperciebonen.
Zondag: Bami.

Agenda:

Vrijdag 25 April 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Vrijdag 25 April 20.00 uur
Bijeenkomst Cur. Postzegelver. in het repetitielokaal.
Maandag, 28 April 19.30 uur.
Competitie biljarten „B" klasse.
Dinsdag 29 April 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Donderdag 1 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.

WACHTDIENSTEN.

Vrijdag, 25 April 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Vlieger, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Karsch, tel. 440, Hendriklaan 9.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Kerkdiensten.

Zondag, 27 April: 9.30 uur, 19 uur (Hernhutter liturgie Zon. I). Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

TE KOOP.

2 Kinderbedden, 1 herenfiets.
Julianalaan 6.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Aan alle athleten op Curaçao:

Het Bestuur van de Sportclub „Asiento" stelt zich voor om op Zondag, 8 Juni as., op het sportterrein te Rio Canario een vier-landen-wedstrijd te houden op athletiekgebied, waarvoor de volgende ploegen worden uitgenodigd:

Curaçaose ploeg; Engelse ploeg; Nederlandse ploeg; Surinaamse ploeg.

Het programma zal bestaan uit:

100 meter hardlopen; 400 meter hardlopen; 1500 meter hardlopen; 110 meter horden-lopen; verspringen; hoogspringen; poolstokhoogspringen; discuswerpen, speerwerpen; kogelstoten; 4 x 200 meter estafette.

Teneinde de organisatie te vergemakkelijken, is de vereniging R.C.C. gevraagd zich te willen belasten met de samenstelling van de Curaçaose ploeg, terwijl de vereniging „Transvaal" de belangen van de Surinaamse ploeg zal behartigen. Het Nederlandse team zal worden samengesteld door „Asiento", terwijl de Engelse leiding in handen van de K.S.L.I. berust.

Iedere sportsman op Curaçao, die denkt in aanmerking te kunnen komen voor deelname aan één of dere nummers, gelieve zich met resp. vereniging in verbinding te len.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

33).

— Dat is de coupé, laat eens kijken, no. 15, op één na de laatste van het uiteinde van de restauratie-wagen af?

— Ja.

— Waar was de conducteur toen u naar uw coupé ging?

— Hij zat aan het eind, aan een tafeltje. Macqueen riep hem juist toen ik mijn coupé in ging.

— Waarom riep hij hem?

Om zijn bed op te maken, denk ik. De coupé was nog niet in orde gemaakt voor de nacht.

— Nu, kolonel Arbuthnot, moet u heel goed nadenken. Passeerde er iemand door de gang buiten de deur, in de tijd, dat u met mr. Macqueen praatte?

— Een heleboel mensen, zou ik zeggen. Ik lette er niet op.

— Ah, maar ik heb het over, laten we zeggen, het laatste anderhalf uur van uw gesprek. U stapte uit in Vinkovci, niet?

— Ja, maar een ogenblik. Er was een sneeuwstorm. De kou was enorm. Maakte je verlangend om weer naar binnen te komen; hoewel ik in de regel vind, dat die treinen schandalig overhit zijn.

Monsieur Bouc zuchtte.

— Het is erg moeilijk, het iedereen naar de zin te maken; dan komen er weer anderen, die alles dicht doen. Het is erg moeilijk.

Noch Poirot, noch kolonel Arbuthnot letten op hem.

— Nu, monsieur, laat uw gedachten eens teruggaan, zei Poirot aanmoedigend. — Het was koud buiten. U stapt weer in de trein. U gaat weer zitten, u rookt — misschien een... Hij wachtte een ondeelbaar ogenblik, sigaret — misschien een pijp...

— Ik, een pijp. Macqueen rookte sigaretten.

— De trein gaat weer verder. U rookt uw pijp. U bespreekt de toestand van Europa — van de wereld. Het is nu laat. De meeste mensen zijn naar bed. Passeert iemand de deur, denk eens na?

Arbuthnot fronste ingespannen de wenkbrauwen.

— Moeilijk te zeggen, zei hij — Ziet u, ik lette er niet op.

— Maar u hebt de opmerkingsgave voor details van den militair. U merkt op zonder op te merken, om zo te zeggen.

De kolonel dacht weer, maar schudde zijn hoofd.

— Ik zou het niet kunnen zeggen. Ik herinner me niet dat er iemand passeerde, behalve de conducteur. Wacht even — en een vrouw, geloof ik.

— Hebt u haar gezien? Was ze oud — jong?

— Ik heb haar niet gezien. Ik keek die kant niet op. Alleen een geritsel en een parfum.

— Parfum? Een goed parfum?

— Nu, nogal doordringend, begrijpt u. Ik bedoel, je zou het op honderd meter afstand ruiken. Maar denk er om, ging de kolonel haastig door, — het kan ook vroeger op de avond geweest zijn. Ziet u, het was zoals u zojuist zei, een van die dingen, die je opmerkt, zonder op te merken. Op een moment die avond, zei ik tegen mezelf: „Vrouw" parfum — heeft het er nogal dik opgelegd. Maar wanneer het was, weet ik niet zeker, behalve dat — ja, het moest zijn geweest na Vinkovci.

— Waarom?

— Omdat ik me herinner, dat parfum te hebben geroken net toen we er over spraken, wat een totale mislukking Stalins vijfjaren-plan bleek te zijn. Ik weet, dat de impressie „vrouw" het idee van de positie van de vrouw in Rusland in mijn hoofd bracht. En ik weet, dat we niet aan Rusland waren gekomen voor het einde van het gesprek.

— Kunt u het niet definitiever bepalen dan zo?

— N-neen. Het moet, globaal, in het laatste half uur geweest zijn.

— Was het, nadat de trein gestopt had?

De ander knikte.

— Ja, daar ben ik bijna zeker van.

— Wel, we zullen verder gaan. Is u wèl eens in Amerika geweest, kolonel Arbuthnot?

— Nooit. Ik had er geen zin in.

— Hebt u een dr. Armstrong gekend:

— Armstrong? — Armstrong? — Ik heb twee of drie Armstrongs gekend. Er was een Tommy Armstrong in het 60ste, — bedoelt u hem? En Selby Armstrong — hij is gevallen aan de Somme.

— Ik bedoel dien dr. Armstrong, die met een Amerikaanse vrouw trouwde en wiens dochtertje werd ontvoerd en vermoord.

— O ja, ik herinner me gelezen te hebben over die schandelijke zaak. Ik geloof niet, dat ik hem feitelijk ooit ontmoet heb. Tommy Armstrong. Een aardige kerel. Iedereen mocht hem. Hij heeft zich onderscheiden in zijn carrière. Heeft het V.C. (*) gekregen.

— De man, die gisterennacht vermoord is, was de man, verantwoordelijk voor de moord op dr. Armstrong's kind.

Arbuthnots gezicht werd vrij grimmig.

— Dan verdiende het zwijn, wat hij gekregen heeft, naar mijn mening. Hoewel ik hem liever behoorlijk opgehangen of geëlectrocuteerd had gezien daarginds.

— Dus kolonel Arbuthnot, u verkiest wet en orde boven private wraak?

— Wel, je kunt geen bloed-veten hebben, en elkaar doorsteken als Corsikanen, zei de kolonel. — Je kunt zeggen wat je wilt, maar veroordeling door een jury is een goed systeem.

Wordt vervolgd

(*). = Victoria Kruis, — het teken van een Engelse Orde van verdienste.